

[Kirsten Lee]

Debatten er vigtig. Befolkningen tager stilling til meget væsentlige, men også meget svære etiske problemer. Det Radikale Venstre afviser Fremskridtspartiets forslag om isoleret og straks at indføre hjernedøds-kriteriet som et supplerende døds-kriterium.

Tingene skal ses i sammenhæng med ligsyns- og obduktionsloven og også i sammenhæng med andre retssikkerhedsmæssige problemer om afgivelse af organer. Det var fru Pernille Sams også inde på, og jeg er enig med fru Pernille Sams. Vi er tilfreds med justitsministerens tilsagn om at fremsætte lovforslag om disse emner i begyndelsen af næste folketingssamling.

Så ved jeg i øvrigt ikke, på hvilket grundlag hr. Torben Lund kan udtale, at enhver ved, at lovforslaget lå klar hos justitsministeren. I så fald er der nogle forhandlinger, Det Radikale Venstre ikke har været indkaldt til, og det tror vi ikke er tilfældet. Der lå ikke noget lovforslag klar, men vi skal nok deltage i forhandlingerne, så der bliver et lovforslag til fremsættelse i efteråret.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Til fru Kirsten Lee vil jeg sige, at der i hvert fald må have ligget noget, der mindede om et lovforslag på det pågældende tidspunkt, for jeg kan huske, at justitsministeren udtrykte sig offentligt om et lovforslag om hjernedøds-kriteriet og sagde, at det nu var lige på trapperne. Men på en eller anden måde blev det bremset i regeringen, det kom aldrig frem, og jeg går ud fra, at det må være sundhedsministeren, som har tilsikret, at forslaget ikke kunne fremsættes.

Arne Melchior (CD):

I CD's gruppe blev vi lidt skuffede, da regeringens melding kom om, at denne sag var udsat - 8 måneder tror jeg det var på det pågældende tidspunkt. Vi hørte til sidst, at der har været nogle forberedelser i gang, og det har vi aldrig været i tvivl om.

Det er jo ikke noget nyt, vældigt eksperimentelt, vi skal ud på. Det må fru Pernille Sams også være enig med mig i. Hun har fremhævet, som det også står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at Danmark er det eneste land i Europa, der ikke har hjernedøds-kriteriet, og at ingen af de lande, der har haft det i nogen tid, nogle i lang tid, ønsker at afskaffe det igen.

Vi har kunnet gøre vores iagttagelser, vi har også tidligere debatteret det herhjemme, og det er ikke rigtig til at forstå, at det skulle blive lettere at tage en beslutning til efteråret. Jeg tror ikke på, at befolkningen vil bruge sommeren til at diskutere dette.

Jeg tror, det er udmærket, hvis der er overensstemmelse mellem, hvad Folketinget foretager sig, og hvad befolkningen kan følge med i og synes, Folketinget skal foretage sig. Men det må ikke gå hen at blive en undskyldning for at udskyde noget, der længe har ligget temmelig klart. Jeg tror også, at befolkningen faktisk ønsker vejledning fra os, der er valgt til at give den, og ønsker, at vi tager teten. Jeg frygter faktisk, at debatten forvirrer mere, end den afklarer. Det er der noget der kunne tyde på efter de oplysninger, vi har om det faldende antal transplantationstilladelser, altså folks villighed til at være donor. Det skyldes nok, at folk bliver ganske forvirret over denne debat, og det kan ikke forlanges eller forventes, at hver eneste person eller et flertal af borgere skal sætte sig grundigt ind i en sag af denne art, som er så fuld af følelser. Ingen kan vel for resten af sit liv sige: Om dette mener jeg sådan og sådan. Det vil nok svinge efter ens alder og helbredsmæssige tilstand.

Jeg tror, det er på tide, vi kommer i gang. Vi har sympati for forslaget og dets intentioner, men forvirringen breder sig også ind i selve forslaget, for bemærkningerne handler jo slet ikke om hjernedøds-kriteriet, men om transplantationer, og det er jo en anden lovgivning. Det afspejler, vil jeg sige, hvor forvirret debatten har været, men det skal ikke afholde CD fra at udtrykke stor sympati for, at vi kommer videre, og det må være det, der har været Fremskridtspartiets intention.

Jeg vil gerne sige, at gruppen vil blive frit stillet, vi vil ikke i denne sag træffe en gruppebeslutning, netop fordi, som jeg før sagde, der er så mange følelser og subjektive momenter i sager af denne art. Det samme vil naturligvis gælde, når der - hvad jeg formoder og forventer vil blive en fortsættelse af vedtagelsen af hjernedøds-kriteriet - vil komme ændringer i transplantationsloven. Man må også forvente, at medlemmerne da i endnu højere grad end normalt - lad mig sige det på den måde - vil tage individuel, personlig, subjektiv stilling til disse svære emner.